

Реновація це адаптація існуючого об'єкту за рахунок зміни функціонального призначення будівлі, споруди, комплексу для подальшого його використання.

Одним з прикладів реновації промислової території є гігантський парк на березі Лейк Юніон, майже в центрі Сіетла. На території колишнього вугільно-газового заводу вдалося трансформувати вежі, димоходи, труби і ангари в різнокольоровий дитячий лабіринт. Центральну котельню перетворити на майданчик для пікніка зі столиками і грилем, а компресорно-витяжний вентилятор - в дитячу площадку для гри.

З 1994 року перетворюють старі виробничі зали, печі та інший промисловий інвентар Металоплавильного заводу в Дюсбурзі (Німеччина) під нові цілі – бункери перетворили в скалодром, а колишній газовий контейнер – в басейн. На зеленій зоні парку тепер можливо прогулятися пішки або проїхатися на велосипеді, а вночі парк сяє кольоровими світловими інсталяціями.

Реновація віденських газометрів (Австрія) полягає у збереженні будівель газометрів, які мають історичну цінність. У газометрів вийняли технічну начинку і залишили тільки цегляну частину і дах. Кожен газометр був розділений на 4 частини: нагорі розмістили квартири, на середніх поверхах – офіси, внизу - розважальні заклади, а в цокольному приміщенні – шопінг-центри.

Таким чином, запобігання подальшої внутрішньої та зовнішньої деградації виробничих територій можливо лише через інтеграцію їх до складної структури міста і адаптації до нових містобудівних і економічних процесів.

ЛАНДШАФТНА АРХІТЕКТУРА

Кальченко В.С.

Науковий керівник – Панкєєва А.М, асистент

В енциклопедичних словниках ландшафтну архітектуру визначають як мистецтво, мета якого – гармонійне поєднання природного ландшафту з місцевістю, освоєної людиною, в тому числі з населеними пунктами, різними архітектурними комплексами та іншими спорудами. Вона дозволяє формувати гармонійне середовище для людини, використовуючи для цього ландшафтні компоненти й штучні об'єкти. Сфера її діяльності включає садово-паркове мистецтво, озеленення і благоустрій житлових територій, вулиць і доріг, міських центрів, промислових районів, сільськогосподарських підприємств, історичних ландшафтів, охоронюваних територій.

Поняття «ландшафтна архітектура» вперше було застосовано для визначення цього виду діяльності в США в XIX столітті, у зв'язку з тим, що міста стали вторгатися в природу, і виникла необхідність вирішувати питання включення її в середовище міста.

В останні час слова «ландшафтна архітектура» і «ландшафтний дизайн» часто вживаються як синоніми. Однак, різниця між двома поняттями існує. Ландшафтна архітектура – це гармонійна організація природного простору. Дизайн же має на увазі більш глибокі перетворення, коли місцевість не просто організується, а перетворюється в нове, предметне середовище. В результаті зміни ландшафту створюється штучне середовище, призначене для життєдіяльності людини, хоча при її створенні активно використовуються і природні ресурси – це рельєф, водні джерела, флора і т.д.

Сьогодні до основних сучасних напрямків в міському ландшафті відносять: перетворення занедбаних ландшафтів, рекултивіровання земель (розробка та будівництво парків в кар'єрах і ярах, на місці меліоративних земель); проектування ландшафту спеціального призначення, спрямованого на оздоровлення людей, культурний відпочинок, туризм та ін.; розміщення парків і зелених насаджень в штучних просторах (на дахах будівель, як житлових, так і господарського призначення; в інтер'єрі бізнес-центрів, торгових і розважальних центрів, озеленення прибудинкових територій, майданчиків біля магазинів, ринків); виділяється екологічна спрямованість (збереження природних лісопаркових зон при будівництві міста, відтворення зелених насаджень, створення куточків природи в урбанізованих містах); створення нових об'єктів ландшафтного мистецтва (закладка міні-парків і бізнес-парків, парків відпочинку на виробничих майданчиках, парків-атракціонів, парків-скульптур, озеленення автодоріг, інженерних комунікацій і т.п.); створення зон для споглядання і медитації, на зразок знаменитих японських садів та ін.

Засобами формування ландшафтних композицій є вертикальне планування територій, її інженерне обладнання, пристрій пішохідних, транспортних і візуальних комунікацій, спроектованих з урахуванням художньої образності проекту.

Очевидно, що в XXI столітті ландшафтна архітектура набуває все більшого значення як найважливіший засіб формування якісно нового середовища існування людини.

Таким чином, у сучасних умовах «замовником» і власником садово-паркових ансамблів повинні стати муніципалітети, юридичні та фізичні особи. А також, можливо впевнено говорити, що XXI століття є «золотим» століттям у розвитку садово-паркового мистецтва у світі.